

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Hvad er vor Glæde dog i denne skummelhytte

Citation: Stub, Ambrosius: "Hvad er vor Glæde dog i denne skummelhytte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid67243/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Hvad er vor Glæde dog i denne skummelhytte

Hvad er vor Glæde dog i denne skummelhytte
Kun daglig sorg. Hvad er vort Lif? en daglig død
Vor tid borthaster som en hastig Væver schytte
5 Ja Mennisket kun døer saa snart det bliver fød.

Hvad er da bedre end sin sorg ved sang at slukke
End Jordisk tancker slaee med Himmelsk tancker hen
End i sin daglig død for Livsens Krone sukke
Saa har jo Mennisket paa Jorden Himmelen.

10 Saa siung o Kære Siæl den Frelsere til ære
Saa faar du ævig Roe for tidens Korte Nød
Saa kand du her paa Jord forsikret stædse være
om glæden i din sorg, om Livet i din død.

[118.] A: Salmebog fra 1780erne i Holger M. Rasmussens Samling. Digtet er indført paa forreste Inderside af Bindet med Haand fra 2. Halvdel af 18. Aarh. – Jf. Indl. S. 68.

4 Vor . . schytte] jf. Job 7, 6: *Mine Dage ere lettere henjåine end en Væverskytte.*

Bort Jordisk Sorg! jeg hører Sion siunge

Bort Jordisk Sorg! jeg hører Sion siunge

Trøe haab og Kiærlighed, har her saa sød en Røst,

Stem i, min Siæl, med hierte og med tunge

⁵ Faae Lyst og mod og maal, Ved Aandens Raab¹ og Trøst!²

Lad u-taalmaadighed i Bochim gaae og græde

Siung du din Sang om Thabors ævig Glæde.

¹ Gal. 4. ² Joh. 14. 26.

[119.] *A:* Salmebog fra 1780erne i Holger M. Rasmussens Samling. Digter er indført paa bageste Inderside af Bindet med samme Haand som foreg. Digt. – Jf. Indl. S. 68.

1 og 2 Sion] se Nr. 113. 6 Bochim] se *Dommørnet Bog 2, 1; jf. Nr. 93.* 7 Thabors] *Bjergot Tabor i Galilæa var ifølge den gamle kristelige Tradition Stedet for Forklærelsen paa Bjergot, se Matb. 17, jf. Nr. 71 og 93. 8 Gal. 4. .] Der sigtes formentlig til Gal. 4, 6, som lyder: Men eftersom I da ere Sønnen, haver Gud udsendt sin Søns Aand i eders Hjertor, som raaber: Abba, Fader! – Joh. 14, 26] *Verset lyder: Men Talsmanden, den Hellig Aand, hvilken Faderen skal sende i mit Navn, han skal lære eder alle Ting og minde eder om alle Ting, som jeg haver sagt eder.**